

Yiyiniz içiniz ancak israf etmeyiniz (Araf 31)

Banu Atabay'ın lezzetler.com Yemek Tarifleri Sitesi

ORDA BİR KÖY VAR UZAKTA

Türkiye'de insanlar kendi memleketinden biriyle karşılaşınca ya da tanışınca çok sevinir, adeta onu bağrına basar. Bu davranışın samimiyeti, yöreden yöreye göre bazen çok, bazen de azdır. Bu insan ruhunun sıla özlemiyle de açıklanabilir.

Bazılarımız memleketine hiç gitmememiştir, sadece annesi veya babası oralıdır. Nerelisin? sorusuna, hiç görmediği memleketini adını söyleyerek cevaplar.

Memleket önemlidir, bazı şairlerimiz hiç görmedikleri köyleri hakkında şiirler yazmış, besteler yapmışlardır. Bu eserlerin içinde en klişe olmuş şiir ve sonradan bestelenerek şarkı olmuş; Orda bir köy var uzakta, O köy bizim köyümüzdür...Bizim okuduğumuz dönemde ilkokuldan mezun olmak mümkün değildi. Şimdi durum nasıl bilmiyorum ama ilkokul yıllarımı hatırladığımda, sanki kulağıma hap bu melodi gelir...

Artık ilk öğrencilik yıllarımın üzerinden bir hayli zaman geçti. Hayat beni gezgin ve araştırmacı olarak şekillendirdi. Yemek tariflerinin izinden bütün ülkeyi karış karış dolaştım. Gene bir araştırma gezisinde Erzincan ve yöresinde gezinirken, Kemaliye ilçesine yöneldik. Yol büküm büküm, dar ama izlemesi doyumsuz bir manzara sergiliyordu. Yamaçlarda ahşap mimarili evler, özgürce akan mini şelaleler, güz mevsiminin etkisiyle ağaçlardan düşen gazeller, içimde öyle bir duygu bıraktı ki: Allah'ım bu an hiç bitmesin" diye düşündüğümü hatırlıyorum. Büyülenmiş şekilde devam ederken, yamacın eteğinde, nizamiye girişi gibi kocaman bir köy tabelası beni hıyalarımından ayırdı. Giriş kemerinin üzerinde: Orda bir köy var uzakta şiirinin ilk dördlüğü ve gururla, "Bu şiiri Ahmet Kutsi Tecer köyümüz için yazmıştır" ibaresi vardı.

Köyün girişinde taştan yapılmış, çalgınca akan bir çeşme ve yukarı doğru çıkan iptidai bir yol mevcuttu. Bu yol sanki insanı bir masal diyarına götüreceğini vaadediyordu. Yaşamımın ilk yıllarında duyduğum şiirin çıkış noktasını görmek beni çok heyecanlandırdı. Programımızda olmamasına rağmen köye girdik. Köy gerçekten doğası, bitki örtüsü, hayvan sesleri, kısa binalarıyla özgün dokuda, tımsımlı bir havaya sahipti.

Ortalarda pek kimseler yoktu. 108 hane ve 6 mahalleden oluştuğunu öğrendik. En büyük sıkıntıları göçmüş. Yaşlı bir amca bize bunları titrek sesiyle anlattı. "Kızım görüyorsun köyümüz çok güzel fakat bu yetmiyor. İş imkanımız fazla yok burada, gençler hep çalışmak ve okumak için büyük şehirlere gidiyorlar, köyde sadece benim gibi ihtiyarlar kaldı."...

Bir an düşündüm, kökleri Apçağa'da olan ve asla köyüne gitmemiş Tecer'de hayatını çok uzaklarda geçirmiş. Belki özlem, belki suçluluk belki de sadakat O'na bu şiiri yazdırmıştır. Bana göre gelip köyünü görseydi, köy uzakta kalsa bile anılarını yüreğine sindirseydi. Kimbilir, orda uzakta demesi, şiir yazması, babasının memleketini ülkeye tanıtmaya gitmediği görmediği köyüyle bir anlamda helalleşme arzusunu yansıtıyor herhalde. Apçağa köyü benim için de artık özel duygular uyandıran bir belde. Memleketim olmasa da bir daha giderim, bir daha görürüm.

